

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 3162/24
13.2.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Марине Кларић Живковић и Александра Ивановића, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА, из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетић, адвокат из Новог Београда, ул. Народних хероја бр.19/4, против туженог “IDEA REAL ESTATE” d.o.o. Београд, из Новог Београда, Аутопут за Загреб бр.11-а, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, ул. Македонска бр.44, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 196/18 од 31.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П1 196/18 од 31.10.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 196/18 од 31.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је поништено решење правног претходника туженог “IDEA” d.o.o. Београд из Новог Београда, чији је правни следбеник “IDEA REAL ESTATE” d.o.o. Београд, из Новог Београда бр.572 од 14.02.2014. године којим је тужилци отказан Уговор о раду бр.2345 од 15.6.2008. године и анекси тог уговора од 15.6.2008. године и то Анекс од 25.02.2008. године, Анекс од 01.8.2008. године, Анекс од 01.5.2009. године, Анекс од 01.8.2009. године, Анекс од 16.11.2009. године, Анекс од 01.7.2010. године, Анекс од 01.4.2011. године, Анекс од 01.9.2011. године, Анекс од 01.4.2012. године, Анекс од 01.7.2012. године и Анекс од

01.02.2013. године те је обавезан правни следбеник туженог "IDEA REAL ESTATE" d.o.o. Београд, из Новог Београда да тужиљу врати на рад у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је правни следбеник туженог "IDEA REAL ESTATE" d.o.o. Београд, из Новог Београда да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 380.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев туженог као правног следбеника туженог "IDEA" d.o.o. Београд из Новог Београда којим је тражио да суд обавезе тужиљу да правном следбенику туженог накнади трошкове парничног поступка у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је из свих разлога прописаних законом с предлогом као у жалби.

Тужиља је поднела одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде, у границама овлашћења, прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да:

-жалба туженог није основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, прописане одредбом члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би биле од утицаја на њену правилност и законитост а на које се указује наводима жалбе туженог.

Изведеним доказима у првостепеном поступку утврђено је да је тужиља пре доношења оспореног решења као и пре 28.5.2013. године била запослена код правног претходника туженог и у сталном радном односу на радном месту ... Правни претходник туженог је решењем од 28.5.2013. године отказао тужиљи уговор о раду са образложењем да је радно место тужиље угашено услед економских и организационих промена. У парничном поступку П1 2871/13 пресудом од 17.6.2014. године Трећег основног суда у Београду која је постала правноснажна дана 20.10.2016. године поништено је као незаконито решење правног претходника туженог без броја од 28.5.2013. године којим је тужиљи престао радни однос код туженог због престанка потребе за обављањем одређених послова услед економских и организационих промена са 29.5.2013. године. Ставом другим изреке, у потврђујућем делу је обавезан правни претходник туженог да тужиљу врати на рад. Ставом трећим изреке је утврђено да је повучена тужба тужиље у делу којим је тражила да се обавезе правни претходник туженог да јој на име неисплаћене зараде за период од 28.5.2013. године до 01.4.2014. године исплати укупан износ од 1.200.000,00 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе почев од датума доспелости па до исплате. Ставом четвртим изреке правни претходника туженог је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка. Такође је утврђено да се тужиља обратила инспекцији рада са захтевом за одлагање извршења решења о престанку радног односа те да је

инспектор рада донео решење 117-00-01694/2013-04 дана 06.8.2013. године којим је одложено извршење решења о престанку радног односа и послодавцу наложено да запосленој омогући остваривање права из радног односа те да је тужени поступајући по наведеном решењу позвао тужиљу 02.9.2013. године и уручио је понуду и анекс уговора о раду и позвао је да достави радну књижицу и одјаву са обавезног социјалног и здравственог осигурања. Неспорно је да тужила није доставила радну књижицу и одјаву са обавезног социјалног осигурања те да је потом правни претходник туженог донео решење од 30.12.2013. године којим је одредио да се тужила враћа на рад до правноснажне одлуке суда у предмету П1 2871/13 и да ће иста бити пријављена на обавезно социјално осигурање и од момента почетка рада код послодавца остваривати права из радног односа. Такође, у првостепеном поступку је утврђено да је као критеријум за радно место које је тужила обављала пре доношења решења туженог од 28.5.2013. године био минимум VI степен стручне спреме те да је тужили за новопонуђено привремено радно место до окончања судског поступка понуђено радно место администратор у малопродајном објекту за које је према измењеној и допуњеној систематизацији туженог такође потребно као минимум VI степен стручне спреме. Наведено произилази из фотокопије анекса уговора о раду који је понуђен тужили на потпис а датира са 30.12.2013. године према коме је чланом 2 тужили понуђено радно место администратор у малопродајном објекту ... "IDEA MAXIMA" у ... у ... Из решења правног претходника туженог од 30.12.2013. године без деловодног броја утврђено је да истим правни претходник туженог вратио на рад тужиљу до правноснажне одлуке суда у предмету П1 2871/13 који се води пред Трећим основним судом у Београду те да ће тужила бити пријављена на обавезно социјално осигурање и од момента почетка рада код правног претходника туженог као послодавца остваривати сва права из радног односа. Такође је утврђено да наведеним решењем није прецизирано када, како и на које радно место се враћа тужила на рад. Тужила је ово решење примила дана 30.12.2013. године у присуству сведока ББ и ВВ. Из члана 12 Уговора о раду од 30.12.2013. године је утврђено да је истим измењен члан 3 Уговора о раду од 15.6.2008. године и члан 3 Анекса уговора о раду од 01.4.2011. године те да ће тужила обављати послове на радном месту администратора у малопродајном објекту ... "IDEA MAXIMA" у ... као и да бруто зарада запослене износи 36.000,00 динара а све до окончања судског поступка у предмету П1 2871/13 који се води пред Трећим основним судом у Београду. Тужила није потписала наведени анекс. Увидом у упозорење правног претходника туженог под деловодним бројем 321 од 31.01.2014. године утврђено је да је тужила упозорена да је извршила повреду радне обавезе прописане чланом 107 став 1 тачка 8 Колективног уговора правног претходника туженог од 11.11.2011. године односно да је неоправдано изостала с посла 3 радна дана узастопно или 5 радних дана с прекидима у току једне календарске године. Ставом 4 образложења упозорења тужили је предочено да може дати одговор на исто у року од 5 радних дана од дана достављања упозорења. Изјашњењем од 07.02.2014. године тужила се писаним путем изјаснила на упозорење правног претходника туженог под деловодним бројем 321 од 31.01.2014. године и у изјашњењу је навела да је потписала решење о враћању на рад али да није потписала анекс уговора о раду већ да се на исти преко пуномоћника изјаснила приговором. Из решења о отказу уговора о раду заведеног код правног претходника туженог под деловодним бројем 572 дана 14.02.2014. године утврђено је да се тужили отказује Уговор о раду бр.2345 закључен на неодређено време дана 15.6.2008. године као и анекси закључени по основу Уговора о раду бр.2345 од 15.6.2008. године и то Анекс од 25.02.2008. године, Анекс од 01.8.2008. године, Анекс од 01.5.2009. године,

Анекс од 01.8.2009. године, Анекс од 16.11.2009. године, Анекс од 01.7.2010. године, Анекс од 01.4.2011. године, Анекс од 01.9.2011. године, Анекс од 01.4.2012. године, Анекс од 01.7.2012. године и Анекс од 01.02.2013. године због тога што је тужила повредила радне обавезе из члана 179 тачка 2 Закона о раду у вези са чланом 103 став 1 тачка 2 Колективног уговора код правног претходника туженог и чланом 22 став 2 тачка 2 Анекса уговора о раду од 01.4.2011. године и то скривљена повреда радне обавезе утврђена општим актом или уговором о раду. Наведено је да је према члану 107 став 1 тачка 8 Колективног уговора код правног претходника туженог у вези са чланом 23 став 1 тачка 7 Анекса уговора о раду од 01.4.2011. године тужила неоправдано изостала с посла 3 радна дана с прекидима у току једне календарске године. Тачком 3 решења наведено је да се тужили отказује уговор о раду даном достављања решења о отказу. Тачком 4 решења одређено је да је решење о отказу уговора о раду коначно даном достављања запосленој – тужили. Тачком 5 решења је одређено да ће правни претходник туженог тужили исплатити све неисплаћене зараде, накнаде зараде и друга примања која је запослена остварила до дана престанка радног односа најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа. Из извода из измена и допуна систематизације радних места правног претходника туженог од 20.5.2013. године утврђено је да је за радно место ... код правног претходника туженог био потребан најмање VI степен стручне спреме. Из систематизације радних места по организационим јединицама правног претходника туженог од 01.12.2013. године утврђено је да је за радно место “администратор” предвиђена стручна спрема од IV до VI степена стручне спреме. Из исказа тужиле саслушане у својству парничне странке утврђено је да је радила код правног претходника туженог од 2006. године с тим да јој је последње радно место било руководилац службе едукације на коме је радила негде од 2010. године до 2013. године јер је дипломирани економиста. Тужени је тужили дао отказ са образложењем да је технолошки вишак по решењу од 28.5.2013. године. На то решење се тужила жалила и обратила инспекцији рада уз поднету тужбу Трећем основном суду у Београду у предмету ПП 2871/13. Поред наведеног инспекција рада је донела решење о враћању тужиле на рад у септембру 2013. године те је наложено туженом да је врати на рад. На то решење се тужени жалио и жалба је одбијена па је донет закључак којим се туженом налаже да је врати на рад те је тужени у остављеном року позвао да дође у њихово седиште. Тужила је дошла са адвокатом и тог дана јој је уручена понуда за закључење анекса уговора о раду, решење о враћању на рад и анекс уговора о раду. Примила је те акте али их није потписала јер јој је остављен рок од 8 дана да се изјасни. Накнадно се изјаснила и написала приговор. Тужени јој је после 7 дана одговорио на приговор актом којим се одбија њен приговор. Према понуђеном анексу тужени јој је нудио посао продавца – касир у објекту туженог у ... са зарадом од 25.000,00 динара нето. Пре тога је тужила радила са VII степеном стручне спреме и са зарадом од око 125.000,00 динара нето. Због наведеног тужила није потписала понуду и анекс и није приступила да ради на понуђеном радном месту. После тога тужени је донео ново решење о отказу са образложењем да је неоправдано изостала с посла дуже од 3 дана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања а применом одредби члана 30, 32, 171, 172, 173, 174, 179 став 1 тачка 2, 180 Закона о раду, првостепени суд је одлучио као у изреци ожалбене пресуде уз образложење да тужила није потписала Анекс

уговора о раду од 30.12.2013. године те да самим тим није ни била у обавези да ступи на рад нити је могла изостати са рада 3 узастопна радна дана или 5 радних дана с прекидима у току једне календарске године због чега је поништио оспорено решење правног претходника туженог бр.572 од 14.02.2014. године као незаконито.

С обзиром да је поништио решење о отказу уговора о раду као незаконито то је првостепени суд истовремено обавезао правног следбеника туженог да тужиљу врати на рад , а све у складу са одредбом члана 191 став 1 Закона о раду.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право и то одредбе члана 30, 32, 171, 172, 173, 174, 179 став 1 тачка 2, 180 и 181 и 191 став 1, 2 и 3 Закона о раду, и за своју одлуку дао разлоге које у свему прихвата и другостепени суд у поступку жалбене контроле.

Како је прихватио чињенично стање утврђено у првостепеном поступку и закључио да је првостепени суд доносећи ожалбену пресуду правилно применио материјално право Апелациони суд у Београду је у смислу правила из одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку оцени да нема потребе за детаљним образлагањем пресуде.

Ожалбена пресуда не садржи битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју повреду неосновано указује навод жалбе туженог јер је јасна у погледу разлога о одлучним чињеницама и даје потпуне разлоге за усвајање тужбеног захтева садржаног у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Како се осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања ни правилност примене материјалног права и како се ради о наводима који су већ истицани пред првостепеним судом и као такви били предмет правилне оцене првостепеног суда потврђена је побијана пресуда у ставу првом изреке.

Потврђена је као правилна одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом и трећем изреке ожалбене пресуде јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Како тужени није успео у поступку по изјављеној жалби одбијен је као неоснован његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је као неоснован јер исти трошкови нису били нужни за вођење ове парнице.

Код изложених разлога применом одредбе члана 390 и 165 став 1 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Ана Поповић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**